

Издание Број / Issue No.: 6 Септември / September 2017

Во овој месец ги
славиме три
големи празници
на Православната
Црква:

**Отсекување
главата на
свети Јован
Крстител;
Раѓањето на
Пресветата
Владичица
наша
Богородица; и
Воздвижение
на Чесниот
Крст -
КРСТОВДЕН**

За логичарите од овој свет

– Познавав еден човек што чувствуваше одбивност кон крстот – му рече еден монах на еден професор.

– Отпрвин ѝ забрани на својата сопруга да носи крст и да става дома икона од Распение. Потоа започна да ги корне попатните крстови, бидејќи живееше во земја во којашто поставуваа распетија по патиштата. Во една прилика ја исекол целата жива ограда, бидејќи забележал дека стебленцата се никнати крстовидно. Кога си дошол дома, веќе бил целосно избезумен. Ги видел во својата куќа вкрстените греди и летви од кои е направен мебелот. Накратко, сите ги исекол на деланки...

– Навистина ли? – прашал професорот.

– Па не баш! – одговорил монахот, – тоа е само приказна. Приказна за таквите како вас. Отпрвин се откажувате од крстот, а потоа од сè на светот. Отпрвин имате одбивност кон сè што не е логично, а потоа едноставно мразите сè. Всушност, ништо во светот не е наполно потчинето на логиката.

Старец Гавриил Карејски

За трпението

Старец Гавриил Карејски

Ве молиме да ни кажете нешто за трпението?

Значењето и вредноста на трпението се огромни. *Со трпение спасувајте си ги душите. И, којшто ќе истрпи до крај, ќе се спаси.* Што и да ни се случи треба да имаме трпение, а тоа трпение ќе ни го даде Господ преку молитва. Човекот не е самосилен. Црпи сила од Бога. Тој е просветлуван од Духот, значи црпи сила од Бога преку молитвата. Сите добродетели се дар од Бога. Сам од себе човекот не може да успее. *Без мене не можете да направите ништо*, рече Господ. Ако настојуваме, преку молитвата ќе добиеме сè. Многупати Господ и не ни дава затоа што не е од полза за нашата душа. Отците велат: Господ на нашите молитви одговара на три начини: „да“, „не“ и „почекај“. „Ќе го направам она што велиш“; „не, нема да го направам“ – како што му рече на апостолот Павле, којшто трипати го молеше да му го отстрани трнот што го боцкал по лицето; „Почекај, уште не е дојден часот да ти го дадам тоа што го бараш“.

Значи, молкот на небото значи: почекај...

Да, и најдобрата молитва, најдобриот тип на молитва, одличниот, совршениот, што ни се даде од Господа во Гетсиманија, е кога во Својата страшна молитва кон Небесниот

Отец рече: „Не како Јас што сакам, туку како Ти. Јас не сакам да Ме распнат, но секогаш ја поистоветувам Мојата волја со Твојата!“ Така и ние...

Значи, да се оставиме себеси, сиот свој живот на Христа Бога...

Да, да, тоа е најголемата, највозвишена (ако може така да ја определеме) философија. Ова секој треба да го има напишано во собата и постојано да го гледа: „Самите себе, еден со друг, и сиот наш живот на Христа Бога да Му го предадеме“. Сè да даваме на Господа.

Старче, сакам да ве потсетам на два слични изрази – еден е на Господа кон учениците: „не знаете што барате“, а другиот од Молебниот канон на Пресвета Богородица: „во полза на молбата“. Колку соодветствуваат овие изрази и колку нè засегаат?

Често во нашиот живот се случуваат несакани настани и ние се измачуваме. Го молиме Бога да нè избави, да нè ослободи. Но, тоа што го бараме не е од полза за нашата душа. Многупати од она што ние мислиме дека е пропаст за нас, може да излезе многу голема добивка.

Еднаш се потопи еден брод. Се спаси само еден бродоломник, којшто успеа да стигне до едно пусто островче. Се обидувахе да преживее, постојано надевајќи се дека еден ден ќе помине брод да го земе. Поминуваа денови, седмици, месеци и ништо... Собра нешто материјали што му се најдоа при рака и направи една колиба за да се заштити преку ден од жешкото, а преку ноќ од ладното. Еден дождлив ден отиде на лов. Враќајќи се, оддалеку виде чад околу колибата. Имаше паднато гром и колибата гореше! Полн со очајание почна горко да плаче и да си зборува: „Ова е најголемата катастрофа во мојот живот. Како ќе преживеам на овој негостољубив остров?“ Но додека ги имаше овие безнадежни мисли, на хоризонтот се појави многупосакуваниот брод! Се приближи и се вкотви на островот! Капетанот самиот слезе и му рече на пресреќниот бродоломник: „Оддалеку видовме чад на пустиот остров и бидејќи знаевме дека не е населен, разбравме дека некој бродоломник се наоѓа во опасност и дојдовме!“... Замислете

си, катастрофата на колибата му го спаси животот! Ако не му се запалеше колибата, ќе останеше таму заборавен и ќе умреше сам и беспомошен. Затоа, да имаме целосна доверба во Бога. Она што Он го допушта да го примаме. За жал, и ние имаме огламиници како и коњите. Немаме приближување кон нештата со набљудување. Бог сè знае, сегашнината, минатото и иднината. Знае што ни е од полза, а што не. Соодветно и ни дава. Затоа, да не негодуваме. Тоа што ни го дава да го примаме – болест, сиромаштија, што и да е тоа!

За трпеливоста и добродушноста

Преподобен Касијан Римјанин

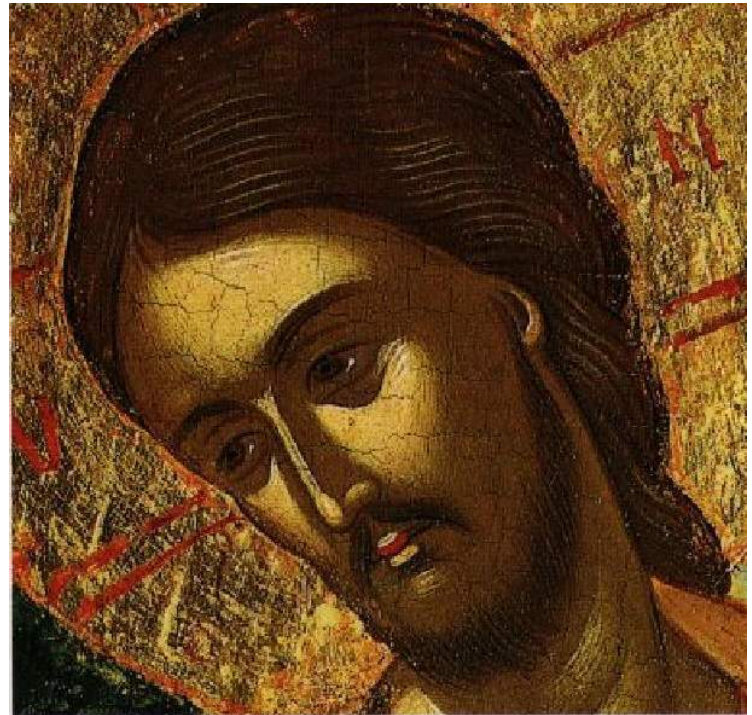

Како да ги добиеме и да ги запазиме трпеливоста и добродушноста? – Вистинската трпеливост и добродушност не можеме да ја придобиеме, ниту да ја запазиме без смирувањето на срцето. Кога трпеливоста ќе излегува од овој извор, тогаш нема да ни биде потребно – за одбегнувањето на казните од непријатностите – да се затвориме во нашите ќелии, ниту да се криеме во пустините. Утврдувајќи се во длабочината на душата врз добродетелта на смирението, која нè родила и отхранила, таа веќе нема потреба од надворешни помоши средства. Затоа, ако се растревожиме поради некоја непријатност, тоа е веќе јасен доказ дека во нас уште не се утврдени основите на смирението, и дека нашата внатрешна зграда

може да биде разурната од секој најмал потрес. Трпеливоста не е достоинствена за пофалба тогаш, кога не сме потресени од стрелите на непријателот; таа е достоинствена за пофалба само тогаш, кога останува непоколеблива за време на бурата на демонските искушенија. И она со што таа бива изострувана и засилувана, со тоа и се притапува. И никому не е непознато дека трпеливоста го добила своето име од трпеливото поднесување на маките и страданијата, па затоа за никого не може да се рече дека е трпелив, ако не е во состојба трпеливо да ги поднесува незгодите, маките и страданијата. Па затоа, премудриот Соломон со право го пофалува трпеливиот човек, велејќи: Долготрпеливиот е подобар од храбриот, и кој владее со себеси, подобар е и од завојувачот на градови; кај трпеливиот човек разум има многу, а лутиот полн е со глупости (Изреки 16,32;14,29). Затоа, кога некој трпи некоја мака и се разгорува со гнев, тогаш не треба да ги сметаме маките и навредите како причина за неговиот гнев, туку само како повод за откривање на болеста на гневот што била и пред тоа во него, според параболата на Спасителот за двата дома: едниот што бил изграден на карпа, а другиот на песок. Со еднаква сила на бура од дожд и ветер биле нападнати двата дома. Домот што бил изграден на карпа не претрпел никаква штета од тој силен удар, а оној што бил изграден на подвижен песок веднаш се разурнал до темел, очигледно не затоа што бил подложен на тој силен удар на ветровите и брановите, туку затоа што бил неразумно изграден врз песок. Исто така, и светиот човек не се разликува од грешникот во тоа што тој не бива искушуван со толку големо искушение, туку затоа што него не го победуваат ни големите искушенија, а грешникот паѓа и од сосема малите искушенија. А и храброста на праведникот не би била достоинствена, како што рековме, за никаква пофалба, кога би бил победник без да биде искушуван; тогаш, пак, не би ни можело да се говори за победа – кога не би имало непријателски напади, како што вели Свети Апостол Јаков: Блажен е оној човек, кој поднесува искушение, бидејќи откако ќе биде испитан, ќе добие венец на животот, што Господ им го ветил на оние, кои Го сакаат (Јаков 1,12). И според Свети Апо-

тол Павле, силата Божја не е во спокојот и во успехите, туку се покажува во слабоста (2. Кор. 12,9). Така му говорел Господ и на Јеремија, велејќи: И ете, Јас те поставив денес како утврден град, како железен столб и како бакарен сид против сите цареви јудини и кнезовите на целата таа земја, против свештениците негови и против народот на таа земја. Тие ќе војуваат против тебе, но нема да те победат; зашто Јас сум со тебе, за да те избавувам – вели Господ (Јерем. 1,18-19).

Долготрпеливиот наш Спасител Господ Исус Христос

Homily on our Prime Directive

By [Fr. Anthony Perkins](#)

[Why did Jesus pick “Love your God...” as the greatest commandment?](#) Fr. Anthony gives us three reasons: historical precedence, human flourishing, and that it prepares us to love one another (and ourselves).

Homily Notes:

The Pharisee asked; “Which is the greatest commandment in the Law?” (Matthew 22:35-36)

Jesus answered; “You shalt love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind. This is the first and great commandment.” (Matthew 22:37-38)

Why is this the one that Jesus picked? Why is this commandment the greatest? Why is it absolutely essential that we make the love of God the foundation of our identity and the motivation behind all our actions?

First reason Jesus picked this one: because of the historical precedent. The Law itself proclaims this to be the the most important. In Deuteronomy, Moses writes;

“Now this is the commandment ... You shall love the Lord your God with all your heart, with all your soul, and with all your strength.” (Deuteronomy 6:1a & 5)

Of course, this wasn't just Moses saying this; he had been given this teaching during one of his encounters with God on Mt. Sinai (he got more than just the “Ten Commandments”!). An amazing thing about this is that it was Christ Himself that gave Moses this and the rest of The Law on Mt. Sinai!

[The Law] was appointed through angels by the hand of a mediator. Galatians 3:19b)

Nor was He alone; Christ was surrounded by “myriads of angels” (Deuteronomy 33:2; see also Psalm 67:18). We can see the giving of the Law on Sinai less as an isolated voice teaching Moses and more as a long session where the pre-incarnate Christ and the angels that go with Him (His “Divine Council”) and instruct him.

So this is the first point: Christ our God gave Moses this Law on Mt. Sinai; then fifteen-hundred some-odd years late, Christ our God – now incarnate as Jesus – reaffirmed the significance of this Commandment to a man who was part of the nation and of a profession that had dedicated to preserving the Law. The irony is that they had kept the letter of the Law, but had forgotten what it meant.

Second reason Jesus picked this one: it patterns our lives and communities and is the key to human flourishing.

Deuteronomy 6:1-9.

“Now this is the commandment, and these are the statutes and judgments which the Lord your God has commanded to teach you, that you may observe them in the land which you are crossing over to possess, that you may fear the Lord your God, to keep all His statutes and His commandments which I command you, you and your son and your grandson, all the days of your life, and that your days may be prolonged. Therefore hear, O Israel, and be careful to observe it, that it may be well with you, and that you may multiply greatly as the Lord God of your fathers has promised you — ‘a land flowing with milk and honey.’

“Hear, O Israel: The Lord our God, the Lord is one! You shall love the Lord your God with all your heart, with all your soul, and with all your strength.

“And these words which I command you today shall be in your heart. You shall teach them diligently to your

children, and shall talk of them when you sit in your house, when you walk by the way, when you lie down, and when you rise up. You shall bind them as a sign on your hand, and they shall be as frontlets between your eyes. You shall write them on the doorposts of your house and on your gates.”

These words – this Commandment to “Love God” – are important enough to be the center of all our conversations and daily habits. In this way, this commandment moves from our words and actions into our hearts and minds; and from our hearts and minds it becomes the strength with which we act in this world.

How can a Command to “Love God” do anything useful? How can it become the pattern of our conversations and habits? Because love requires action; and when we love God we are committing ourselves to a life in service to something greater than ourselves. When we give ourselves over to loving God, we are not promising to fostering an emotion; *we are committing ourselves to the pursuit of infinite virtue; of continual striving; of continual sacrifice; to the kind of life that is guaranteed to make us better men and women guaranteed to make our families and communities flourish.*

Everyone needs a goal; without it there is no way to tell an opportunity from a temptation; there is no way to organize our effort. The words “lazy” and “hard working” have no real meaning to a man that has no goal in life. But once a man has a goal, his life has an order to it; he can distinguish between the things that are useful and the things that are not. Any goal will do this, but not all goals do this in a way that brings health and growth.

According to the God who made and cares for us; the goal of every human beings should be:

to love God with all our heart, with all our soul, and with all our mind.

It is love – not emotional love, but the hard-working kind that seeks to manifest The Good in every moment – that allows us to distinguish between temptations and opportunities. This is why Christ says that everything else – the Laws and the prophets (and all of Orthodoxy) – flows naturally and automatically from this one commandment.

Reason number three: Jesus picked this one because he wanted us to love one another – and ourselves-properly.

Many well-meaning people want to skip the love of God and go straight to the love of neighbor.

More harm was done in the 20th century by men committed to the love of man – minus the love of God – than anything else. The atrocities of Communism are testimony to the fact that you cannot truly serve mankind

without the kind of virtue and morality that comes from the love of God.

You may respond that there is little scarier than one who claims to know what God wants in your life. You cannot love something without learning to know it; the Lord says that He desires mercy and not sacrifice, and the knowledge of God more than all of our burnt offerings.

When someone uses the God card – or the Jesus Stick – to manipulate or do evil work, they are committing blasphemy, the greatest offense against the order of things and the most terrible vice. People who insist on getting this wrong have showed themselves to be the greatest enemy of mankind in the early 21st century.

Loving God means, in part, means loving ourselves as His children made in His image; but it also leads to a humility regarding our own intellectual capabilities and instincts. It leads us to seek discernment not from our emotions or from our Facebook newsfeed, but from the community of virtuous men and women throughout the ages that is called the “The Church”.

In Conclusion;

The commitment to love God and to pattern our lives according to that love gives us a purpose that provides order and direction to our lives. It transforms us into more resilient and joyful human beings. Finally, because it requires us to love our neighbors and ourselves as God Himself loves us, it leads to healthier communities and draws all of us deeper into His grace.

РЕКОА:

Научниците: одењето во црква му годи на психо-емоционалниот мир

Научниците од медицинскиот колеџ Алберт Ајнштајн (САД), тврдат дека одењето во црква секоја недела го намалува ризикот од смрт.

Научниците направиле истражување во кое-што ја проучиле здравствената состојба и на-чинот на живот кај повеќе од 92 илјади луѓе од различни религиозни конфесии. Според резултатите на експериментот, тие што доволно често оделе во Црква го намалиле

ризикот од смрт за 20%. Но тој факт воопшто не влијаел на степенот на подложноста на болест. За утврдување на влијанието на религиозноста врз смртноста и подложноста на болести, научниците ги зеле в предвид факторите на религиозната припадност, интензитетот на посетувањето на религиозните богослужби и здравствената состојба на испитуваните. Научниците сметаат дека одењето во црква го подобрува психо-емоционалниот мир, а може да го подобри и квалитетот на животот.

Извор: Православие.рy

<http://bigorski.org.mk/>

Кадијата и отец Василиј

Еднаш, на посета кај отец Василиј (подоцна Старец Јероним Егински) дојде еден Турчин, кој беше испратен од својот кадија (судија) за да го покани во неговиот дом.

Отец Василиј малку се вознемири. Не беше навикнат да оди во посети само заради љубезност, па затоа почна да размислува дека можеби се работи за некое искушение. Но се помоли на Бога и отиде кај кадијата, кој срдечно го пречека во својата гостоприемна соба. Седнаа и кадијата ја започна својата дискусија:

„Ефенди попе, јас сум Турчин, мухамеданец. Но од платата што ја примам задржувам само онолку колку што е најнеопходно за моето семејство, а другото го давам како милостина. Им помагам на вдовиците, сираците и сиромашните, им давам мираз на бедните девојки кога се мажат, им помагам на болните. Строго ги држам постите, се молам и се трудам да сум доследен на верата. Исто така, кога судам се трудам да сум справедлив, не попуштам никому, макар и да е на некоја многу моќна позиција. Ти, пак, што велиш: доволно ли е сето тоа за да го стекнам рајот, како што велите вие, Христијаните?“

Отец Василиј се восхити многу од она што му го кажа Турчинот, така што почна да размислува за ликот и примерот на стотникот

Корнилиј (Дела, 1), правејќи споредба помеѓу нивните животи. Сфати дека пред него стои праведен и добронамерен човек и дека можеби и нему му се дава мисија подобна на мисијата на Апостол Петар кон стотникот Корнилиј. Одлучи да ја посведочи христијанската вера.

-Ефенди, имаш ли деца?

-Да, имам.

-А слуги имаш?

-Имам и слуги.

-Кој подобро ги исполнува твоите заповеди, децата или слугите?

-Се разбира слугите, зашто децата честопати не ми се послушни и го прават тоа што го сакаат, додека слугите прават сè што ќе им кажам.

-Кажи ми, ефенди, ако умреш, кој ќе те наследи: твоите слуги што верно ги исполнуваат твоите заповеди, или твоите деца, кои не те слушаат?

-Па се разбира, децата, само тие имаат право на наследство, а не слугите.

-Е па добро, ефенди, сè што правиш ти е добро. Но сето тоа е доволно само за да бидеш ставен во редот на добрите слуги. Но ако сакаш да го наследиш Рајот, Царството Небесно, треба да станеш син. А тоа е можно само преку Крштението.

Турчинот се восхити од примерот што му го кажа отец Василиј. Зборуваа уште долго време, та на крајот кадијата посака да ги проучи основите на Христијанската вера, а потоа и се крсти.

Поука за смирението

Авва Јован Колов ги прашал монасите: „Кој го продаде Јосифа?“ Еден од нив одговори: „Неговите браќа“. Старецот рекол: „Не браќата, туку неговото смирение. Јосиф можел да објави дека тој им е брат и да се спротивстави на продажбата, но тој тоа го премолчил. Значи, смирението го продало. Но, исто тоа смирение подоцна го направило господар на Египет“.

Ние прекумерно се браниме од надворешните непријатности предавајќи се на Божја-

та волја, па затоа и ги губиме добрите плодови што се жнеат на крајот на непријатностите, поднесени со смирение. Авва Пимен мудро говорел: „Ние го оставивме лесниот јарем, т.е. самоукорувањето, а го натоваривме тешкиот, т.е. самооправдувањето“. Христијанинот ја прима секоја непријатност како заслужена со сегашните или минатите свои гревови, испитувајќи ја во сè волјата Божја со вера и чекајќи го крајот со надеж.

<http://bigorski.org.mk/>

ERN JENSEN
FUNERALS

Experts in Macedonian funeral traditions
since 1928

**Зборувајте на Македонски јазик со
нашиот консултант
Дарко Перовски**

North: 6 Bruce Street, Preston
(near the Preston Market)
9480 1477
West: 2 Arthur Street, St Albans
9364 3466

ПОТСЕТНИК

Нека им биде познато на сите наши парохијани, дека храмот на “Свети Никола” е отворен секој ден од 09.00 саатот наутро, до 01.00 попладне, и по потреба. Богослужбите во неделите и празниците започнуваат во 8.00 наутро. Вечерните богослужби започнуваат во 17.00 навечер, освен ако не е поинаку дадено во распоредот на богослуженијата. Во врска со редот на богослужбите, ве молиме да го следите распоредот кој се дава месечно. За сите други потреби, духовни совети и разговори, како и за закажување на свети Тајни и молитвословија, јавете се на парохиските свештеници на подолу дадените телефони, или електронска пошта:

Парохиски свештеници

Протоереј Трајко Мојсов

Ph.:+ (03) Home 8390 0607;

Моб.: 0430 060 515

Е-mail:

father.mojsov@gmail.com

Протоереј Миле Талески

Ph.: + (03) Home: 9467 5225;

Моб.: 0412 349 738

Е-mail:

mtal1923@bigpond.net.au

Office: (03) 9471 7177

А П Е Л

Со вашите прилози и даренија помогнете ја црквата. Помогнете да се довршат потребните работи во храмот.

Најтопло им благодариме на сите кои и до сега помогнаа и Му се молиме на Бога за нивно здравје и спасение; за Божји благослов, и секое добро.

РАСПОРЕД НА БОГОСЛУЖЕНИЈАТА ЗА МЕСЕЦ СЕПТЕМВРИ 2017

На 02-ри, сабота, Вечерна служба во 17.00;

На 03-ти, недела, света Литургија во 8.00;

На 09-ти, сабота, свети Фануриј, Утринска служба во 9.00;

На 10-ти, недела, света Литургија во 8.00;

На 10-ти, сабота, Вечерна служба во 17.00;

На 11-ти, понеделник, Отсекување глава на свети Јован Крстител, света Архиепископска Литургија во 9.00; (**строг пост**)

На 16-ти, сабота, Вечерна служба во 17.00;

На 17-ти, недела, света Литургија во 8.30;

На 21-ви, четврток, Раѓање на Пресвета Богородица – МАЛА БОГОРОДИЦА, света Литургија во 9.00;

На 23-ти, сабота, Вечерна служба во 17.00;

На 24-ти, недела, света Литургија во 8.30;

На 27-ми, среда, Воздвижение на Чесниот Крст – КРСТОВДЕН, света Литургија во 9.00; (**строг Пост**)

На 30-ти, сабота, свети мач-ки Софија, Вера, Нада и Љубов, утринска богослужба во 10.00.

На знаење:

